

Durmuş Hocaoğlu

Kuzey Irak Harekâtı ve “Siyâsî Çözüm” Üzerine: II

Yeniçağ, “Analiz”, 23 Mart 2008, Pazar., s.06
“Analiz” Sıra No: 638; 2008-029; Mart -08

YENİÇAĞ

Sami Suruş’un Türkçe’ye “Harekât ‘İzni’ Siyasi Çözüme Alan Açtı” başlığı ile çevrilen analizinde, Amerika’nın, Türkiye’nin PKK’ya karşı Kuzey Irak’ta kapsamlı bir harekât düzenlemesine uzun müddet direndikten sonra, nihâyet “izin verdiğini”, ve fakat bununla aslında, bir yandan ordunun yükselen öfkesini dindirmek – yazar ayrıca tavrını etmiyor ama, bu öfkenin “Amerika’ya karşı yükselen öfke” olarak okunması gereği, yazının siyakından da belli oluyor zâten - ve diğer yandan da, **yapılacak harekâtın PKK’yu yok edemeyeceğini bilfiil ispatlayarak**, hükûmetin “siyâsî çözüm” fırsatlarını artırmak, yâni, ezcümle, Türkiye’yi dar boğaza sıkıştırmak gibi bir kastının olduğunu iddia ettiği yazısını kritik etmeye devam ediyoruz.

Bundan sonra, Suruş, *“birçok gözlemciye göre, Washington, Türk operasyonuna izin vererek bir taşla üç kuş vurmak istediği mesajını verdi”* dedikten sonra bu kuşları şöyle tâdât etmektedir:

- 1: Türk ordusunun askeri seçenekten vazgeçmesi ve PKK’dan siyasi araçlarla kurtulmanın faydasına ikna edilmesi. Zira Washington’a göre, örgüt üzerindeki askeri baskı, PKK’nın bir yandan Türkiye içindeki terörist-dinci gruplarla işbirliğine, diğer yandan da İran ve Irak’taki terörist grupların desteğine başvurmasından başka bir şeye yol açmayacak.
- 2: Türk hükümetinin ve ordusunun, PKK sorununun barışçıl çözümünün, Kuzey Irak Kürt Bölgesel Yönetimi’yle işbirliği ve doğal ilişkiler kurulmasıyla gerçekleşeceğine ikna edilmesi.
- 3: Türk ordusunu ve hükümetini, Kürt siyasi sorununu ülke içinde çözmeye başlamaya ikna edilmesi. Zira bu sorunu görmezden gelmeye devam etmek, başka terörist Kürt partilerinin ve gruplarının ortaya çıkması dışında bir şey getirmez. Türk ordusu PKK’yı askeri yöntemlerle ortadan kaldırılabile bile...

Ve son iki paragraf:

Ordunun kanaatiyse, Irak’tan küçük de olsa zaferle çıkmanın, ülke içindeki konumunun sağlamlaşmasına destek olacağı ve AKP’nin reform programlarını önleyeceği yönündeydi. Fakat rüzgar istediği gibi esmedi. Hatta ABD’nin savaş için verdiği son fırsat da 10 günde harcandı.

Buradaki ironiyse, çekilmeye birlikte şiddet yönteminin bırakılması ve Kürt sorunuyla siyasi ve barışçıl ilişki kurulması çağrısı yapanların - hükümet, ABD, Kuzey Irak Kürt

Bölgesel Yönetimi ve hatta PKK'nın - kucığına düşen bir siyasi zafere dönüşmesinde. Son harekâtın sonucunda, Türk ordusunun siyasi mevziden askeri kamplardaki gerçek mevzilerine gerilemenin eşığıne geldiğine söylersek abartmış olmayız.

*

**

Bu yazının mühim olduğunu söyledim; cidden öyle. Yazar, sağlam bir analiz yapmış – daha doğrusu, “sayılır”; sayılır, çünkü noksanlıkları var ve bu noksanlıklar da öyle böyle değil, öylesine ki, yazının bütününe zarar veriyor.

İmdi analiz bir yerde sağlam duruyor; kim ne derse desin, Kuzey Irak harekâtı, cemiyetimizdeki beklentileri hiç mi hiç karşılamadı, hattâ derin bir kırıklık yarattı - meselâ ben bir gün önce Amerika'ya meydan okunurken, ertesi gün ânî çekilmeyi işittiğimden beri sık-sık belimi büken mîde ağrılarıyla boğuşuyorum; hep aklıma, Wesley Clark'ın, 15 Kasım 2007'deki yazısında, *Türkler'in kolay bir zafer beklediğini, ama, Büyük İskender gibi askeri bir dehânın bile, bu bölgenin geçit vermez arâzi yapısı sebebiyle çakılıp kaldığını* hâtırlatan yazısına aklım takılıyor.

Ve hakîkaten, dikkat ederseniz, o günden bu yana “siyâsî çözüm”ü sayıklayanların sesleri daha da gürleşti. İmdi şâyet, gerçekten de vaziyet aynen böyle ise, bu, askerî bir hezîmet demektir ve bu takdirde, eğer İskender'in yapamadığını Türk ordusunun yapabileceği dünya âlemin gözüne sokulacak şekilde fi'len isbat edilemeyecek ve bu mes'elenin üstüne bir tas soğuk su içilecek, yâhut herhangi bir şekilde dikkatler içeriye çekilerek unutturulmak istenecek olursa – AKP'nin kapatılması, yeni bir laiklik tartışması gibi meselâ - bu sesler önce çığılığa ve sonra da kükremeye dönüşecektir, hiç şüpheniz olmasın.

Ama ben böyle düşünmüyorum – veya düşünmek istemiyorum.

Bence, işin içinde başka iş(ler) var ve Sami Suruş'un düz bir mantıkla bakmaktan dolayı farkedemediği de bu.

... yârına inşaallah.

